

Anul XII Nr. 3177

4 pagini
20 bani

Marți

21 decembrie 1954

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

La a 75-a aniversare a nașterii lui I. V. Stalin

Astăzi, poporul sovietic, împreună cu oamenii muncii din lumea întreagă aniversează 75 de ani de la nașterea discipolului credincios și tovarăș de luptă al lui V. I. Lenin, a marelui continuator al operei leniniste — I. V. Stalin.

De aproape doi ani, Iosif Vissarionovici nu mai este printre noi, dar numele lui a rămas și va rămâne nespul de drag pretutindeni unde trăiește un om simplu, un luptător pentru o viață mai bună, pentru fericirea și pacea popoarelor.

Numele lui I. V. Stalin este legat indisolubil de lupta popoarelor Uniunii Sovietice pentru construirea socialismului și comunismului, pentru apărarea păcii în lumea întreagă. Aproape trei decenii, I. V. Stalin — în fruntea Partidului Comunist și a Statului Sovietic — continuând politica externă leninistă, a dus o luptă continuă pentru apărarea păcii exprimând năzuințele oamenilor simpli din lumea întreagă, care muncesc fără zgomot și zărvă în fabrici și laboratoare, care fac să rodescă ogoarele, care produc bunurile materiale și creează valorile culturale, care năzuiesc fierbințe și luptă pentru apărarea păcii, împotriva războiului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, precum și partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume nu cunosc un scop mai mare și mai nobil decât lupta pentru salvarea păcii, amenințată de noii pretendenți la dominația mondială.

Pornind de la interesele fundamentale ale popoarelor, Uniunea Sovietică a dus întotdeauna o neabătută politică de pace. Inspirându-se din principiile enunțate în „Decretul asupra păcii” și din indicațiile ulterioare ale lui V. I. Lenin, I. V. Stalin a adus o contribuție uriașă la găsirea celor mai potrivite forme de realizare a politicii de pace a Uniunii Sovietice în condițiile internaționale deosebit de grele de după moartea lui Lenin. Luptând consecvent pentru aplicarea în practică a politicii de pace a Statului Sovietic, în numele partidului și al guvernului, I. V. Stalin a demascat fără cruțare politica războinică a fascismului care sub oblăduirea „neintervenționistilor” din S.U.A., Anglia și Franța, pregăteau cotoarea întregii lumi. Pornind de la indicațiile lui Lenin privitoare la legea dezvoltării inegale și în salturi a țărilor capitaliste în perioada imperialismului, I. V. Stalin a demascat subrezența planurilor imperialiste din apus cu privire la „canalizarea” agresiunii fasciste spre răsărit. Aprecierile staliniste privitoare la această problemă au constituit un important aport la lupta pentru apărarea păcii în preajma celui de al doilea război mondial, pentru mobilizarea celor mai largi mase din țările capitaliste la lupta împotriva politicii antinaționale a ciclilor guvernante. Previțiunea științifică a partidului comunistilor din Uniunea Sovietică s-a adevărit din plin. Fascismul, creat ca un pumn blindat al imperialismului îndreptat împotriva U.R.S.S., a cotoșit și Franța și o altă serie de țări capitaliste vecine cu Germania și a pus în primejdie însăși existența Marii Britanii, ca stat independent.

Analiza stalinistă privitoare la imposibilitatea „canalizării” și „localizării” agresiunii în condițiile imperialismului are o mare însemnătate și în condițiile istorice actuale și constituie o puternică armă de luptă împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris, care pregătesc a ceeași soartă Franței și altor vecini din apus ai Germaniei occidentale ca și politica de „neintervenție” din preajma celui de al II-lea război mondial. Uniunea Sovietică a arătat de repetate ori că agresiunea fascistă prezintă un mare pericol pentru întreaga omenire și a chemat toate statele să participe la crearea unui sistem de securitate colectivă, — singurul mijloc prin care se putea pune stavilă agresiunii fasciste. Refuzul statelor imperialiste de a participa la un astfel de sistem este dovada cea mai elocventă a răspunderii pe care o poartă pentru crimile celui de al II-lea război mondial. Problemele asigurării securității colective au ajuns din nou la ordinea zilei. Propunerile U.R.S.S. pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa corespund ca întotdeauna, întru totul, intereselor celor mai vitale ale tuturor statelor europene și indică calea sigură a salvării păcii.

Pornind de la teza leninistă asupra posibilității coexistenței pașnice între cele două sisteme și formulând principiile politicii externe a U.R.S.S., I. V. Stalin a arătat că Statul Sovietic merge neabătut pe linia politicii de pace și prietenie între popoare, a întăririi legăturilor comerciale cu toate țările, dar că nu va admite nicodată încălcarea directă sau indirectă a integrității și inviolabilității granițelor sovietice.

Politica de pace a U.R.S.S. își are rădăcinile de nezdruccinat în puterea sa economică, politică și morală mereu crescândă, în prietenia popoarelor sovietice, în armata și flota maritimă a Uniunii Sovietice, în sprijinul țărilor democrat-populare și al popoarelor din lumea întreagă — vital interesate în menținerea păcii. Forța lagărului păcii în rândurile căruia luptă și construiesc 900 milioane

de oameni este uriașă. De această forță gigantică, de vigilență crescândă a oamenilor iubitori de pace se izbesc și se vor izbii toate uneltille ațâțărilor la război.

Atunci când fascismul german, sub oblăduirea cercurilor imperialiste americane și engleze, a declanșat războiul antisovietic, U.R.S.S. a dovedit că nu se teme de agresor, că este gata să răspundă acestuia cu o dublă lovitură. Planurile de nimicire a U.R.S.S. s-au sfârșit — așa cum a prevăzut I. V. Stalin — cu un eșec lamentabil pentru puterile imperialiste. În urma victoriei istorice raportate în cel de al II-lea război mondial de către forțele armate sovietice în fruntea cărora, printre altele, a Comitetului Central al Partidului și Guvernului Sovietic, a fost numit I. V. Stalin, U.R.S.S. a devenit mai puternică ca oricând.

În tot timpul războiului problema asigurării unei păci trainice și îndelungate s-a aflat în centrul atenției partidului și guvernului sovietic. În timpul războiului, în vreme ce hoardele hitleriste pryorleau sate și orașe sovietice, uicideau mișelele bătrâni, femei și copii, I. V. Stalin — făcând distincția între poporul german și hitleristii — a arătat marea importanță a creării unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace și a subliniat că există toate posibilitățile pentru înfăptuirea acestei sarcini istorice. Istoria a dovedit din plin justetea politicii partidului și guvernului sovietic. Hitleristii au fost zdrobiți, iar poporul german a rămas și luptă neînfricat pentru o Germanie unită și democratică. Popoarele iubitoare de pace nu vor uita nicodată că în timp ce guvernul sovietic, în frunte cu I. V. Stalin, lupta pentru grabnica înfrângere definitivă a fascismului și pentru crearea unui sistem de securitate postbelică — care să nu permită o nouă agresiune a militarismului german — cercurile războinice din City și Wall-Street pregăteau deja refacerea militarismului german — înfrunt de loviturile zdrobitoare ale Armatei Sovietice. Popoarele din lumea întreagă nu vor uita nicodată consecvența politicii de pace a guvernului U.R.S.S. în frunte cu I. V. Stalin la conferințele de la Teheran, Yalta și Potsdam — conferințe care au stabilit căile asigurării păcii și colaborării internaționale în perioada de după război și nici faptul că guvernele S.U.A., Angliei și Franței au încălecat aceste acorduri încă pe când nici nu se uscase bine cerneala semnăturilor.

Pacea cucerită cu jertfe neasemuite a început să fie amenințată chiar din primii ani de după victorie. Oamenii simpli de pretutindeni care n-au uitat aceste jertfe s-au ridicat, ca o puternică forță, să apere pacea amenințată de noii pretendenți la dominația mondială. În focul acestor lupte s-a creat puternicul front al partizanilor păcii, larga mișcare democratică pentru apărarea păcii. I. V. Stalin a definit caracterul și scopurile extrem de largi ale mișcării contemporane pentru pace ca o coaliție a diferitelor clase și păturii sociale interesate în preînțipinarea unui nou război. Intervenițiile și cuvântările lui I. V. Stalin din acești ani au constituit, pentru cei ce iubesc pacea și urasc războiul, izvor nesecat de luptă. Numele lui Stalin a devenit steag al luptei pentru pace, simbol al păcii în lumea întreagă.

Astăzi Uniunea Sovietică continuă neabătută politica sa de pace. Conferința de la Moscova, la care au participat reprezentanții statelor iubitoare de pace din Europa, e o continuare a politicii leniniste, staliniste de apărare a păcii în lumea întreagă, de întronare a păcii între popoare.

La conferința de la Moscova, delegația noastră guvernamentală a reafirmat din nou voiața de nestrămutat a poporului nostru de a apăra pacea. Poporul român își manifestă deplină sa adevărată față de hotărârea unanimă a statelor participante la conferința de la Moscova, care au declarat că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, vor lua toate măsurile necesare pentru a apăra munca pașnică a popoarelor, pentru întărirea mijloacelor lor de apărare și că își vor uni eforturile lund măsuri comune în domeniul organizării forțelor lor armate și a comandamentului lor.

Pentru poporul nostru muncitor numele lui Stalin este de neuitat. Niciind nu se va șterge din memoria noastră adâncă recunoștință față de U.R.S.S. a cărei armată condusă de marele prieten al poporului nostru — I. V. Stalin — i-a adus eliberarea. În aceste condiții poporul nostru, sub conducerea partidului clasei muncitoare, și-a luat soarta în propriile mâini și a putut să înceapă construirea vieții noastre noi, socialiste.

Poporul român privește cu încredere zorile viitorului luminos care s-au ivit acum zece ani, și luptă neîncetat alături de U.R.S.S. și de toate popoarele iubitoare de pace pentru a salva omenirea de ororile unui nou război. Ca și popoarele din lumea întreagă, el consideră că astăzi sînt mai actuale ca oricând cuvintele lui I. V. Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt”.

Iosif Vissarionovici Stalin

Pentru pace, împotriva reînvierii militarismului german

Lumea pe care astăzi o înfăptuim o vom apăra cu întreaga noastră ființă

Adunarea scriitorilor, compozitorilor și artiștilor plastici din Capitală

Scriitorii, compozitorii și artiștii plastici din Capitală s-au întrunit luni seară, în sala Ateneului R.P.R., într-o mare adunare consacrată problemei celei mai importante a zilei noastre — pacea și securitatea Europei și a întregii lumi.

În prezidiul adunării au luat loc scriitorii, compozitorii și artiștii plastici de seamă: Cezar Petrescu, Mihail Sorbul, acad. J. Al. Steriadi, K. H. Zambaccian, Tudor Vianu, Boris Caragea, Maria Banuș, Panaitescu Perpessicius, Ion Dumitrescu, Zeno Vancea, Lucian Grigorescu, acad. Camil Petrescu, Zaharia Stancu, M. H. Maxy, C. Silvestri, Cornel Medrea, Alfred Alesandrescu, Demostene Botez, Eugen Frențuș, G. Breazul, Florica Cordescu, Marțian Negrea, Ion Vasilescu.

Adunarea a fost deschisă de scriitorul Cezar Petrescu, laureat al Premiului de Stat, care a spus printre altele: Este datorita noastră de frunte să apărăm pacea și să punem stavilă tuturor manoperele războiului, demascând întru totul morții sub ipocritul suris diplomatic al celor care au mai trăit de două ori Europa pe marginea genunilor.

Adeziunea noastră la Declarația comună adoptată de țările participante la Conferința de la Moscova ne e dictată de dreptul nostru la viață, de menținerea noastră de scriitori. Avem dreptul la lumea pe care ieri, numai o visam, pe care astăzi o vom din adîncul întregii noastre ființe. O vom înfăptui și o vom apăra, cu întreaga noastră ființă.

„În anul 1907, — a spus pictorul Lucian Grigorescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., — pictorii germani au hotărât să creeze în patria lor la Dachau un centru de artă, asemănător celui de la Barbizon din Franța. Existența lui a fost de scurtă durată. În anul 1914 ea a declanșat „luria teutonă”, cum spuneau latinii.

La declanșarea celui de al doilea război mondial, fasciștii au transformat numeroase localități în crematorii uriașe. Unul din acele lagăre sinistre a fost instalat în orașul Dachau, hărăzit — pe vremuri — pașnicilor creații artistice.

Astăzi brațul militaristilor germani este înarmat de puterile occidentale în frunte cu Statele Unite ale Americii, în vederea unei agresiuni comune asupra popoarelor din răsăritul european.

Popoarele vizate au scuturat jugul sclaviei. Conștiente de rostul lor în viață, țări libere acum, ele își construiesc cu propriile lor mâini viitorul.

Acțiunea de jaf și silnțele le va găsi ca me, vigilențe și organizate. „Generația noastră, a celor de dincolo de pragul veacului acestuia — a spus scriitorul Panaitescu Perpessicius, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat — răspunde cu spontaneitate și convingere acțiunii prin care oamenii artelor și scriitorii se declara cu hotărâre împotriva războiului, dar pentru pace și securitate colectivă.

Compozitorul Zeno Vancea, maestru emérit al artei din R.P.R., a dat apoi citire scrisorii adresată adunării de către artistul poporului George Georgescu, laureat al Premiului de Stat, care fiind sufer nu a putut lua parte la această adunare.

În cuvîntul său scrisorile Lucia Demetrius, laureată a Premiului de Stat, a spus: Dacă lagărul păcii va fi silț să apere cu armele violenței nouă și marile cucurții pașnice ale omului, artistul, scriitorul, poetul vor și să lupte alături de apărătorii acestor bunuri de neprețuit.

„Am adinea convingere — a spus compozitorul Mihail Andricu — maestru emérit al artei din R.P.R. — că orice diferend, orice conflict poate fi rezolvat pe cale pașnică, dacă există într-adevăr dorința sinceră de înțelegere de care ar trebui să fie animați toți conducătorii popoarelor, toți acei ce reprezintă omenirea de astăzi dornici de pace, liniște și înfrățire.

Ca om și ca artist care am cunoscut în două rânduri suferințele îndurate de poporul nostru în cele două războaie prin care a trecut generația din care fac parte, aprob din toată inima hotărârile Conferinței de la Moscova și mă alătur de toți acei care luptă pentru pace și care vor să împiedice dezlănțuirea unui nou măcel”.

În cuvîntul, sculptorul Ion Jalea, membru corespondent al Academiei R.P.R., a spus printre altele: „În zilele memorabile ale primului război mondial în care au pierit mii și mii de oameni, și au fost altele multe mii de răniți, cădăm și eu greu rănit, pierzîndu-mi brațul stîng. Despre suferin-

— MIRCEA VLAICU: I. V. Stalin — marelui continuator al operei lui V. I. Lenin (pag. 2-a)
— EUGEN VLADIMIR: Două filme valoroase — „Ogoare înfienite” și „De dol bani speranță” (pag. 2-a)
— Manifestări muzicale în Capitală (pag. 2-a)
— Sesiunea științifică a filialei din Cluj a Academiei R.P.R. (pag. 3-a)
— CL. RADULESCU și C. MARINESCU: Să reducem prețul de cost! — Pe marginea activității întreprinderii „Răscoala din 1907” (pag. 3-a)

— Notele de răspuns ale Guvernului Sovietic către Guvernele Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei (pag. 3-a)
— Nota guvernului U.R.S.S. adresată guvernului Marii Britanii (pag. 4-a)
— Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici (pag. 4-a)
— Lucrările Adunării Naționale franceze în legătură cu ratificarea acordurilor de la Paris (pag. 4-a)

Oamenii muncii aniversează 75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin

În întreaga țară, oamenii muncii aniversează împlinirea a 75 de ani de la nașterea lui Iosif Vissarionovici Stalin, marelui continuator al lui Vladimir Illici Lenin.

În întreprinderi și instituții se țin conferințe despre viața și activitatea lui I. V. Stalin. La sate au loc audii colective ale programelor radiofonice consacrate aniversării lui I. V. Stalin de către posturile noastre de radio.

În universitățile serale de marxism-leninism, în școlile serale de partid și la cabinetele de partid au loc conferințe cu tema „I. V. Stalin — marelui continuator al operei lui Lenin”.

Vom ajuta din toată inima pe mecanizatorii din agricultură

La uzina de mașini agricole „Semănătoarea”, noi, toți muncitorii, avem prilejul ca prin însăși munca noastră să dăm un ajutor efectiv agriculturii. Fiecare semănătoare, fiecare secerătoare care iese pe poarta uzinei, este menită să ușureze munca celor de pe ogoare, să contribuie la ridicarea nivelului tehnic al agriculturii.

La S.M.T.-Miroși, ca și la gospodăria de stat Dudu, unități patronate de uzina noastră, și eu și alți muncitori am dat ajutor efectiv mecanizatorilor în anii trecuți la repararea mașinilor agricole.

Din experiența pe care o am în acest sector, am putut să-mi dau seama că buna desfășurare a lucrărilor agricole nu depinde numai de numărul mașinilor și uneltelor folosite ci și de felul în care ele sînt reparate, de felul în care cei ce le conduc le cunosc și știu să îndepărteze diferitele defecte ivite în timpul lucrului.

Plec acum pentru un timp mai lung pentru a munci alături de mecanizatorii de la gospodăria de stat Pantelimon, din regiunea București. Voi căuta să folosesc toate cunoștințele pe care le am și să lucrez cu rîvnă pentru a-i ajuta nu numai să termine la timp toate reparațiile, dar și ca ele să fie cît mai bine executate.

Știm însă că aceasta nu este singura noastră sarcină. Altfel eu cît și toți cei care plecăm acum în unitățile agricole sîntem datori să-l ajutăm pe cel în mijlocul căruia vom lucra să-și îmbogățească cunoștințele pe care le au, să devină cît mai pricepuți în cunoașterea mașinilor agricole, în folosirea lor, pentru a da un randament cît mai mare.

Așa înțeleg eu să sprijin munca mecanizatorilor de la gospodăria de stat Pantelimon și vreau ca rezultatul muncii mele și a celor ce mă vor învovărași, să se vadă în buna organizare a muncii de reparații în această gospodărie, să se vadă pe ogoare cînd tractoarele și mașinile agricole vor lucra fără întrerupere.

GH. MOCANASU
maistru rigler la uzina
„Semănătoarea”

libertății patriei noastre, vom ști să dăm totul pentru patria noastră liberă”.

„Astăzi neguțătorii de tunuri vor să stea de vorbă cu marele lagăr al păcii — în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică — „de pe poziții de forță”, a spus poetul Eugen Jebeleanu, laureat al Premiului de Stat.

De pe „poziții de forță” a mai încercat să stea de vorbă cu Uniunea Sovietică și Hitler. Îl știm cu toții sfîrșitul și numele de-a pururi blestemat.

Cercurile agresive ale clipei prezente vor să-i roptească figura. Și pe ele le infurcă popoarele libere, popoarele care nu suferă seama. Dar situația de azi nu mai e cea de acum cincisprezece ani. Astăzi o știm cu toții. Puterea noastră e nemuritoare, ea este pretutindeni. Căci noi știm ce anăm și avem ce apăra. Noi apărăm un element fără de care nu se poate trăi, pe care-l au toate popoarele din lagărul păcii și pentru a căruia cucurte luptă alături de noi popoarele aflate încă sub dominația neguțătorilor de tunuri. Noi, apărăm libertatea”.

Partizanii păcii — a spus compozitorul Ion Chircuscu, maestru emérit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat — fac eforturi uriașe pentru ca prin mijloace umane, prin bună înțelegere, să se ajungă la eliberarea climatului prieten muncii constructive. Turburătorii păcii însă devin mai amenințători. Cu toate acestea, gîndurile lor războinice trebuie să nu se realizeze”.

În sfîrșit, scriitorul Demostene Botez, laureat al Premiului de Stat, a dat citire unei moțiuni prin care scriitorii, artiștii plastici și compozitorii din Capitală se ridică cu hotărâre împotriva reînarmării militarismului revanșard german, și aderă întru totul la Declarația Conferinței de la Moscova.

„Ne adresăm scriitorilor și artiștilor din țările semnatare ale acordurilor de la Londra și Paris — se spune în moțiune — scriitorii și artiștii care prin munca lor se străduiesc să îmbogățească marea tezaur al culturii popoarelor lor și de care ne simțim legați prin năzuința comună de pace și progres; nu îngăduim ca parlamentele din țările noastre să ratifice aceste acorduri”.

Oamenii ai artei, străngîți rîndurile! Oamenii ai artei, vegheați! Noi ne vom înzeli eforturile să realizăm opere mai vii, mai puternice, care să înarmeze poporul în luptă și munca lui nobilă de fiecare clipă”.

(Agerpres)

I. V. Stalin — marele continuator al operei lui V. I. Lenin

Alături de poporul sovietic, oamenii muncii din întreaga lume aniversază astăzi 75 de ani de la nașterea lui I. V. Stalin. Puternică stăruie în amintirea oamenilor iubitori de pace din toate țările imaginea lui Iosif Vissarionovici Stalin, continuatorul operei nemuritorului Lenin. Discipol credincios al lui Lenin, Stalin s-a dovedit un continuator și un vechi apărător al ideilor leniniste.

Lui Lenin i-a revenit marele merit de a fi dezvoltat și îmbogățit tezaurul marxismului în noile condiții ale luptei de clasă generate de trecerea capitalismului în faza sa ultimă, agonizantă, în imperialism. De aceea, pe drept cuvânt, marxismului epocii imperialismului și a revoluțiilor proletare i s-a dat numele de leninism.

Luptind pentru făurirea unui partid de tip nou al proletariatului, întemeindu-l, Lenin a elaborat învățătură despre partid ca organizație conducătoare a proletariatului, ca principala armă în mișcările lui, fără de care este cu neputință dobândirea dominației clasei exploatate, instaurarea dictaturii proletare, construirea vieții noi.

Făcând o analiză marxistă temeinică a imperialismului, ca fază ultimă a capitalismului, dînd la iveală plăgile lui și faptul că el va pieri inevitabil, Lenin a elaborat teza potrivit căreia — în condițiile imperialismului — victoria revoluției socialiste este posibilă într-una sau eleva țări capitaliste.

Lenin este acela care, pornind de la ideea fundamentală formulată de Marx despre dictatura proletariatului ca dominație politică a clasei muncitoare și ca metodă de răsturnare violentă a capitalismului, pe baza experienței Comunei din Paris și a revoluției ruse, a descoperit puterea sovietelor ca formă de stat a dictaturii proletariatului.

Vladimir Ilici Lenin a înarmat partidul de tip nou, al comunistilor, cu învățătură marxistă despre alianța proletariatului în lupta pentru cucerirea puterii și după aceea, El a arătat că cheia victoriei clasei muncitoare asupra capitalismului și a construirii vieții noi este întărirea continuă a alianței dintre proletariat și țărănimea muncitoare, asigurarea rolului hegemon al proletariatului în această alianță.

Un mare merit i-a revenit lui Lenin și în ceea ce privește problema națională. El a elaborat programul partidului comunistilor în problema națională, dîndu-i o fundamentare științifică. Demonstrînd, pe baze științifice, că în condițiile imperialismului problema națională s-a transformat într-o problemă național-colonială, și nimicind astfel concepțiile oportuniste ale liderilor internaționali a II-a în problema națională, Lenin a dovedit că problema național-colonială este o parte integrantă a revoluției socialiste, subordonată ei.

Creat de Lenin și exprîmînd interesele cele mai vitale ale poporului, strîns legat de marea muncitoare, partidul revoluționar al proletariatului din Rusia, a condus clasa muncitoare și aliatul ei firesc, țărănimea muncitoare, la urșă victorie din octombrie 1917.

După dobîndirea puterii capitaliștilor și moșterilor, Lenin, conducătorul Partidului Comunist și al Guvernului Sovietic, a elaborat programul transformării Rusiei, începînd din punct de vedere economic, într-o mare țară socialistă, industrializată. În programul său, Lenin a arătat că principalele ale industrializării socialiste a țării, și în primul rînd, ale construirii industriei grele și ale electrificării Rusiei. El nu însemnat în acest program l-a constituit planul de transformare socialistă a agriculturii, pe cale cooperatistă, și de înfăptuire a revoluției culturale, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, făcînd de Lenin, și-a îndreptat toate forțele sale, a mobilizat întregul popor muncitor, la realizarea acestui program de construire a noii orînduirii.

Încă din timpul vieții lui Lenin, Stalin, discipol credincios și demn al marelui întemeietor al P.C.U.S., a luptat pentru partidul de tip nou, pentru întărirea lui pe calea luptei intransigente împotriva dușmanilor leninismului. Consecrîndu-i întreaga viață luptei împotriva exploatării, pentru victoria comunismului, însușindu-le de marea idee ale marxism-leninismului, Stalin și-a dovedit, de-a lungul anilor, încrederea sa nemărginită în gigantul forțe creatoare ale maselor muncitoare, adevăratele făuritoare ale istoriei omenești.

Pentru Stalin n-a existat titlu de cîștig mai mare decît acela de a se socoti un discipol credincios și demn al lui Lenin. Expri-mînd acest lucru — în convorbirea cu scriitorul german Emil Ludwig — Stalin spunea: „În ceea ce mă privește, sînt numai un elev al lui Lenin, și scopul vieții mele este să-l fiu un elev demn”.

După moartea lui Lenin, care a constituit o greă pierdere pentru întreg proletariatul mondial, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu Stalin, a continuat să ducă mai

departe opera începută de Vladimir Ilici. A urmat o perioadă grea în care dușmanii poporului sovietic, al partidului, vrînd să profite de pierderea lui Lenin, au încercat să abată partidul, detașamentul înalt al clasei muncitoare, și Țara Sovietelor de pe drumul leninist, să le arunce pe panta lichidării cuceririlor revoluționare obținute, pe calea restaurării vechilor rînduiri, ale capitalismului. Dar acțiunile dușmanoase, trădătoare ale troțkiștilor, buhariștilor, ale naționalștilor burghezi au fost zdrobite. Aceasta s-a datorat, în primul rînd, conducerii leniniste a partidului în frunte cu I. V. Stalin, care a apărut totdeauna cu țările puritate marxism-leninismului contra tuturor celor care s-au ridicat împotriva mișcării revoluționare a clasei muncitoare și a leninismului.

Generalizînd experiența construirii socialismului în Uniunea Sovietică și a mișcării muncitorești revoluționare internaționale, I. V. Stalin a dezvoltat în chip creator, în noile condiții istorice, tezaurul marxism-leninismului și a îmbogățit, într-o serie de probleme, teoria revoluționară.

O însemnată contribuție a adus Stalin învățăturii leniniste despre partid, în special cu privire la rolul avangărdiei clasei muncitoare în condițiile dictaturii proletariatului, ale luptei pentru construirea socialismului.

Pornind de la tezele marxiste fundamentale dezvoltate creator de Lenin cu privire la calea de construire a societății comuniste, Stalin a formulat și dezvoltat o serie de noi teze cu privire la știința marxist-leninistă.

Lupînd, în fruntea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pentru realizarea programului leninist de făurire a vieții noi, Stalin — „în lucrările „Despre bazele leninismului”, „În jurul problemelor leninismului”, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”, în rapoartele prezentate în fața congreselor și conferințelor partidului și în alte lucrări — a fundamentat căile și metodele de înfăptuire a industrializării socialiste a țării și a trecerii agriculturii pe făgașul socialismului.

Bizuinđu se pe tezele fundamentale ale lui Lenin, Stalin a dezvoltat învățătura cu privire la imperialism, a făcut o analiză a etapelor generale a capitalismului, cu cele două etape ale sale, criza ce cuprinde toate laturile capitalismului, etapele economice și politice acestuia și a formulat — în lucrările sale — legea economică fundamentală a socialismului și legea dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale.

În lucrările sale, Stalin a dezvoltat tezele leniniste cu privire la metodele de gospodărie socialistă, la necesitatea folosirii legii valorii și a banilor în socialism, la principiul contencierii materiale a celor ce muncesc în rezultatele muncii lor, la superioritatea sistemului economic socialist asupra celui capitalist.

În opera teoretică a lui I. V. Stalin găsim dezvoltate și concretizate tezele marxist-leniniste cu privire la trecerea de la socialism la comunism. Cu privire la aceasta, Stalin a dezvoltat o serie de teze despre soarta statului în comunism, despre lichidarea deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, dintre munca intelectuală și cea fizică.

Este bine cunoscut că Lenin, care a elaborat și formulat din toate punctele de vedere ideea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, vedea în această alianță principul suprem al dictaturii proletariatului, cea urșă forță socială capabilă să primească pe exploatatori și să zidească noua societate. Stalin și întreaga conducere a partidului și statului sovietic a apărut cu strășnicie — împotriva tuturor dușmanilor fațăți sau ascunși — ideea leninistă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Traducînd în viață, în mod activ și consecvent, teza leninistă asupra necesității întăririi continue a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice asigură statului sovietic o bază socială de masă de neclintit.

Prietenia popoarelor sovietice este temelia de grant a Țării Socialismului birurilor. Mărele idei leniniste ale egalității depline în drepturi și ale prieteniei între popoare călăuzesc politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Stalin a dezvoltat mai departe tezele leniniste privitoare la problema național-colonială și politica națională a partidului în condițiile dictaturii proletariatului. În lucrarea sa „Problema națională și leninismul” Stalin a caracterizat procesul de apariție și formare a noilor națiuni socialiste, națiunilor incomparabil superioare oricăror națiuni burgheze. După victoria revoluției din octombrie, în anul cînd trăia Lenin, I. V. Stalin, în anul cînd mîșcar al poporului pentru problema națională, dar dat însemnată contribuție în încheierea războiului dintre popoarele sovietice, în făurirea ca stat multinațional a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Lupta Partidului Comunist pentru întărirea continuă a statului sovietic, a făcut posibilă obținerea victoriei de importanță istorică internațională pe care Uniunea Sovietică a dobîndit-o asupra fascismului în cel de-al doilea război mondial. În realizarea acestei victorii, un merit urșă i-a revenit lui I. V. Stalin, care în anii războiului, printr-o hotărîre a partidului și guvernului sovietic, s-a aflat în fruntea Comitetului de Stat al Aparării și a forțelor armate ale statului sovietic, forțe care au zdrobit, prin lupte grele, hoardele fasciste.

Apărînd libertatea și independența patriei socialiste, poporul sovietic a salvat totodată și civilizația lumii de ciuma fascistă. Ca un rezultat al zdrobirii militaristilor germani și japonezi, au avut loc schimbări importante pe arena internațională. O serie de țări din Europa și Asia s-au desprins din lagărul capitalismului. Popoarele acestor țări au căpătat pe această cale posibilitatea, ca prin luptă, să devină stăpîni pe soarta lor. S-a format puternicul lagăr al țărilor socialismului și păcii.

În anii care au urmat imediat după sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, poporul sovietic a trecut la refacerea economiei țării, la construcția pașnică. Subliniînd în acea vreme însemnată urșă a victoriei obținute asupra fascismului, Stalin a expus, totodată, și planurile de viitor ale Partidului Comunist, menite să organizeze un nou și puternic avînt al economiei naționale, să creeze condiții care să pună la adăpost Uniunea Sovietică de orice eventualități. Și poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, a refăcut economia țării și a trecut apoi cu pași gigantul la construirea treptată a comunismului.

Politica externă a Uniunii Sovietice își are temelia în ideea leninistă a posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme, socialist și capitalist. Înăfăptuirea cu consecvență a politicii externe leniniste a stat și stă în centrul atenției partidului și guvernului sovietic. În zilele noastre, cînd problemele păcii și războiului se pun cu deosebită acuitate, cînd forțele negre ale imperialismului, dornice de noi măceluri, gata să aducă noi nenorociri și dezastre asupra popoarelor, împing din nou pe militariști germani spre acțiuni nesăbuite, rîșnă ca o puternică chemare la luptă cuvintele lui Stalin că pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mîini cauza menținerii păcii și o vor apăra pînă la capăt.

Faptele arată că imperialismul n-au învățat prea multe din cele pămîte de către cei ce au culețat, de-a lungul anilor, să se atînga de primul stat al muncitorilor și țărănilor. Ei amînă din nou securitatea popoarelor vor să-și dobîndească profitul maxim pe calea unor noi războaie. Se vede că cercurile oficiale din Statele Unite, Anglia, Franța, iar drept sălbănicie dorința de pace și colaborare a statelor din lagărul păcii și socialismului. Ele uită că de aceeași mînie politică au dat dovadă și agresorii împotriva statului sovietic din cel de-al doilea război mondial, și uită mai ales soarta acestora, care nu se poate spune că le-a fost prea norocoasă. Iată de ce, în actualele condiții ale situației internaționale, apare și mai puternică învățătura lui Stalin că popoarele iubitoare de pace nu trebuie să se lase surprinse de cei care dușmanii pacea, că ele trebuie să fie totdeauna gata să dea riposta cuvenită celor care ar atenta la securitatea și independența țărilor lor.

Poporul nostru recunoaște în poporul sovietic, în partidul și guvernul sovietic, în fruntea căruia după moartea lui Lenin s-a aflat Stalin, pe marele său prieten și sprijinitor. El nu va putea uita niciodată oșzile ale lui August 1944 cînd, datorită oșzilor sovietice, s-au creat condițiile favorabile pentru punerea în aplicare a planului de acțiune elaborat de Partidul Comunist Român în vederea răsturnării dictaturii fasciste. Poporul nostru nu va putea uita niciodată ajutorul continuu și dezinteresat al Uniunii Sovietice de care el s-a bucurat și se bucură în anii care au urmat eliberării patriei sale.

Oamenii muncii din țara noastră văd în viața și activitatea lui I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, o pildă strălucită de slujire devotată a poporului. Astăzi, poporul sovietic pășește înainte spre comunism. În fruntea lui se află cîrmaciul său înțelept: Partidul Comunist. Alături de poporul sovietic, spre același țel, pe drumul luminat de nemuritoare ideile ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, pășesc toate popoarele iubitoare de pace, în rîndul cărora se mîndrește că se află și poporul nostru. Ele formează o puternică, gigantică și invincibilă forță, neasemuită în istorie.

MIRCEA VLAICU

Operele lui I. V. Stalin sînt larg răspîndite în țara noastră

Operele lui Iosif Vissarionovici Stalin — marele continuator al operei lui Vladimir Ilici Lenin — se bucură de o neprețuită apreciere și largă răspîndire în rîndul maselor populare din țara noastră.

Între anii 1944—1954, Editura pentru Literatură politică a tipărit lucrările lui I. V. Stalin într-un tiraj total de 7.495.516 exemplare. Cele 13 volume „Opere” au fost tipărite într-un tiraj de 1.435.000 exemplare. Problemele leninismului (3 ediții) în 296.825 exemplare; Despre materialismul dialectic și materialismul istoric (2 ediții) 252.000 exemplare; Despre Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei (3 ediții) 242.000 exemplare; Marxismul și problema națională (5 ediții) 162.000 exemplare; Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S., 370.000 exemplare; Cuvîntare rostită la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. 850.000 exemplare, etc.

Adunarea generală a Camerei de Comerț a R. P. R.

Simbata dimineața s-a ținut în sala A.S.I.T. adunarea generală a Camerei de Comerț a R.P.R. Au participat reprezentanții ai instituțiilor economice, întreprinderilor, organizațiilor comerciale și cooperatiste, ai unor organizații obștești, etc.

Au fost în fața tovarășii Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, Horațiu Iancu, locțiitor al ministrului Industriei Petroliului, Habințu Iancu, locțiitor al ministrului Industriei Lemnului, Hirtici și Celulozei, D. Fara, locțiitor al ministrului Finanțelor, Alexandru Mihail, locțiitor al ministrului Culturii, Nagy Dezideriu, vicepreședinte al U.C.E.C.O.M., Aurel Ardeleanu, vicepreședinte al Centrocron și alții.

Tov. Gh. Savin, președintele Camerei de Comerț a R.P.R., a rostit cuvîntul de deschidere, după care a făcut o expunere asupra activității Camerei de Comerț a R.P.R. pe anii 1950—1954. Vorbitorul a subliniat contribuția pe care a adus-o această instituție, prin întreaga ei activitate (organizarea participării R.P.R. la diferite țirguri și expoziții economice internaționale, organizarea de expoziții proprii în străinătate și în țară, difuzarea de publicații pentru a face cunoscut produsele noastre pe piața externă, etc.), la creșterea volumului schimburilor noastre comerciale cu străinătatea și la îmbunătățirea calității produselor ațit în comerțul exterior, cît și pe piața internă.

Tov. Marta Abraham, vicepreședinta al Camerei de Comerț, a făcut apoi o expunere privind problema îmbunătățirii calității și prezentării unor mărfuri destinate circulației interne și schimbului cu străinătatea. Tov. Ștefan Moldoveanu, secretar general al Camerei de Comerț, a prezentat planul de activitate al acestei instituții pe anul 1955.

La sfîrșitul lucrărilor s-a adoptat în unanimitate o telegramă către Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., prin care membrii Camerei de Comerț a R.P.R., reprezentanții ai instituțiilor și întreprinderilor economice, organizațiilor economice și cooperatiste, își exprîmă euzioana la Declarația Conferinței de la Moscova. (Agerpres)

DOUĂ FILME VALOROASE — „OGOARE ÎNTELENITE” ȘI „DE DOI BANI SPERANȚĂ” —

Se întîmplă destul de rar ca la două filme turnate în același timp, în țări diferite, să existe atîtea trăsături comune cum există la filmele „Ogoare înțelepte” (cehoslovac) și „De doi bani speranță” (italian) care rulează pe ecranele din Cap Itala.

Primul se referă la un trecut nu prea îndepărtat: perioada crizei economice de la sfîrșitul deceniului al treilea al secolului nostru. Criza care cuprinsese întreaga lume capitalistă atînsese și Cehoslovacia. Ea avea să lovească grav economia acestei țări ce-și căpătase o oarecare aparentă independență politică după primul război mondial, dar care rămăsese înfăptuită din punct de vedere economic trusturilor străine. Ca în orice țară capitalistă, proprietarii de trusturi și de pămînt cauau să lase din criză pe „spînzura muncitorilor” și a țărănilor.

Scenariul lui Vladimir Minac după romanul lui Petr Jilemnický, artist al ponorului, descrie viața unei familii de țărani săraci, familia lui Cypryan Huscava, reușînd în același timp să cuprîndă o imagine largă a vieții din acea vreme a țărănimii cehoslovace. Nenorocirile care se abăt asupra bătrînilor Cypryan (Samuel Adamek) făcuse de fapt parte din soarta fiicărui țărăn pe care orînduirea exploatatorilor îl înhamă la trăsura boierăscă. El este apăsător de exploatarea marilor proprietari, de pămînt, cît și de cea a lipitorilor satului, chibzburilor. Pămîntul pe care îl are e cît puțin și neprielnice pentru agricultură. Impozitele sînt grele. Fiul său mai mare, Palo (Elo Romancik, laureat al Premiului de Stat) este nevoi să plece în căutare de lucru. Fiul mai mic intră și el la stăpîn și se întoarce schilodit în băta de acestă. Soția lui Cypryan se îmbolnăvește, iar bătrînul adus la limitele răbdării pleacă în pădure să se spînzure. Prea multe îndurări și peste toate acestea, banca, din cauza falimentului iminent, pune în vinzare ceea ce mai rămăsese țărănilor care luaseră credite. Dar Palo, lucrînd în uzinele din Ostrava, devenea în cele din urmă alt om. Comuniștii i-au deschis ochii și el a înțeles marea forță a solidarității celor mulți. El împiedică cu ajutorul țărănilor mai conștienți rezistența satului său natal împotriva exploatatorilor. Zilele de închisoare care urmează nu ool să-i întunece euzinătatea sufletescă și-l demoralizează. El este convins că merge pe drumul cel drept care duce la victorie, pe drumul pe care l-au îndrumat comuniștii.

Regizorul Vladimír Bahna a cuprins într-o operă cinematografică înțelegătoare o emoționantă dramă socială. Sînt numeroase scene din film care, de-zvăluind spectatorului su biectul, se imprimă a bine în memorie, tocmai pentru că sînt pătrunse de o mare putere de convingere pe care le-o dă veridicitatea faptelor înfățișate. Moartea lui Zui, întoarcerea fiului

Regizorul Vladimír Bahna a cuprins într-o operă cinematografică înțelegătoare o emoționantă dramă socială. Sînt numeroase scene din film care, de-zvăluind spectatorului su biectul, se imprimă a bine în memorie, tocmai pentru că sînt pătrunse de o mare putere de convingere pe care le-o dă veridicitatea faptelor înfățișate. Moartea lui Zui, întoarcerea fiului

„IERI” ȘI „AZI”

Spicuri din scrisorile corespondenților voluntari

Imaginea zilei de „ieri”, cînd în țara noastră exploatatorii lîneau sub apăsătoare crîntă pe oamenii muncii, devine din ce în ce mai departată. Tot altă de adevărat este însă azi o zi de cîntec și de adevărată mină a oamenilor muncii împotriva exploatatorilor crește, odată cu hotărîrea de a-și apăra cu orice preț cuceririle de „azi”. Marile prefaceri sîvîrșite prin lupta neobosită dusă sub conducerea partidului nostru fac viața mai frumoasă, mai plină.

„Azi” pentru oamenii muncii înseamnă ziua împlinirii multor glînduri, ziua cînd totul se face pentru cei ce muncesc.

Scrisorile primite de la corespondenți voluntari marturisesc strădaniile oamenilor muncii de a șterge urmele zilei de „ieri”, clădind viața minunată a zilei de „azi” și de mîine.

La combinatul forestier

Din ziua cînd au început lucrările pentru construirea unei vîrări, locuitorii satului Gureni, regiunea Craiova, și-au dat seama că în viața lor se va produce o cotitură, ne scrie corespondentul voluntar I. Sbircioș. El și-au dat seama că de acum se va schimba modul lor de trai, se va schimba înfățișarea satului. Și gîndurile lor curînd au prins a se adevăra. Poalele munților Vîrtopale și Căciuta s-au transformat în adevărate șantieri.

La început, greutățile întîmpinate au pus la încercare încrederea acestor oameni. Primul cuplor de ars varul nu a dat rezultatele scontate. Perseverîndu-se, s-a ajuns totuși la rezultatele dorite. De cînd numărul cuploarelor a crescut la cinci, sute de tone de var au început să iă drumul spre numeroasele șantieri din țară.

În jurul vîrării s-au înghesat și alte ramuri. Astăzi la Gureni există un combinat forestier. A fost instalată o linie de coac, un gater, peste 2 km. șosea, pe care zilnic coboară cantități mari de lemne. La combinatul forestier se jăsează lemnul, se confecționează doage, spițe și altele.

Muncitorii acestui combinat, antrenajți în întrecere socialistă, au izbit să îndepîrtească planul anual la fasonarea lemnului încă de la data de 1 octombrie.

Lumină

Un comutator a fost întors și raze de lumină au străpuns întunericul. Casele din Sînmartin, înălțate pînă mai ieri în beznă, apărînd acum bine conturate la lumina becurilor electrice.

Localnicii, ajutați de partid, au putut da viață vîștilor, care părea de nereali-zat cu unii în urmă. În multe case din comuna Sînmartin, raionul Criș, lămpile cu petrol au fost înlocuite cu cele electrice. Printre acestea se numără și cea a colectivului Iosif Fakelmann, ne scrie tovarășul Ștefan Neamtu.

— Nu ureau să mai vadă lampa atîrnată de ciul grînzii. Ea ne trage înapoi. Cu aceste cuvinte s-a adresat el soției în ziua cînd a înlocuit lampa de petrol cu becul electric.

Trecînd, anii au scuturat argint pe tîmplele colectivistului Iosif Fakelmann. De cînd și-a sărbătorit cea de a 57-a aniversare. Bucuria acestei zile a fost dublă de realizarea dorinței de a-și fi adus în casa lumină electrică. Odată împlinit acest vîș, lui Iosif Fakelmann nu va fi greu să-și instaleze și un aparat de radio, așa cum vor face și alții. Cu drept cuvînt, în Sînmartin s-au schimbat multe.

MARIA BULGAREA

Prima filмотecă didactică

În curînd va lua ființă prima filмотecă centrală pentru învățămînt din țară. Fil-moteca, care va funcționa pe lînga școlile de cîinecare a Ministerului Învățămîntului, va cuprinde la început aproape 400 titluri de filme didactice romînesti și importate din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Printre acestea a-mintim: „Palmul științei”, „Orașul poetului”, „Aurul alb”, „Marele univers”, „În ghețurile oceanului”, „Is-toria unui înel”, „Perla Chi-nei”.

În dispozitul filмотecii vor exista cele unu sau mai multe exemplare din fiecare film didactic-științific, documentar și politic-educativ, folosit în școli și instituții

de învățămînt superior. Fil-moteca, ca depozit de materiale cinematografice, păstrează, în-tre altele, reconștințează, exp-diază și controlează mate-rialele cinematografice și coor-donează planificarea proiectio-nale.

Filмотeca va fi înzestrată cu o bibliotecă de speciali-tate. Pe lînga materialele do-cumentare teoretice, bibliotec-a va ține evidența întregului material existent în filмотeca.

Pentru o mai bună desfășurare a activității de docu-mentare se va centraliza bio-biografia privind activitatea de cîinecare (metodică și tehnică) existentă la princi-palele instituții și bibliotec-i din țară, întocmîndu-se în a-cest scop un fișier tip biblio-

tecă pe materii și autori. La această bibliotecă se vor gă-si de asemenea materiale do-cumentare nu numai din țară ci și din străinătate.

Prin antrenarea unor specialiști, se vor edita o serie de îndrumări tehnice prin-tre care: „Cum putem în-tocmi și folosi un diafilm”, „Dispozitive, realizare și fo-losire”, „Cum putem orga-niza un mic laborator foto în școli”, „Laboratorul de cîinecare”, „Organizarea fil-motecii locale”, „Îndrumător metodic pentru folosirea cîinecilor în activitatea cîinecilor în activitatea didactică” (geografie, fizică, științe na-turale, tehnologie, merceolo-gie și altele).

Manifestări muzicale în Capitală

În subsolul palatului Ateneului R.P.R. (sala Studio, cu intrarea prin str. Franklin nr. 5).

Noua serie de concerte va fi inaugurată marți 21 decembrie, ora 20, cu următorul program: Două fragmente din cvartetul în la major de Alexandru Velehorshi și Cvar-tet în re minor în prima audție de Dumitru Bughici (interpretare „Cvartetul lîneretu-lui” compus din: Lucian Savin, vioara I, Mendy Rosenblum, vioara II, Wilhelm Ber-ger, violă, Alfons Capitanovici, violoncel).

În partea a doua a concertului soprana Magda Ianculescu solistă a Teatrului de Operă și Balet din R.P.R. și laureată a Con-cursului Internațional „Primăvara la Praga 1954”, prezintă un program bogal.

Tot marți 21 decembrie, ora 19.45 Comi-țetul de Institutie al Filarmoniilor de Stat or-ganizează în sala Ateneului R.P.R. un con-cert simfonic în cadrul căruia se vor executa: Rapsodia I-a de George Enescu; Concertul pentru două violonceli și orchestră de Haen-del (solisti: Radu Aldulescu, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat și Vla-dimir Orlov, laureat al Concursului celui de al IV-lea Festival Mondial) și Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră în fa-mioara de Chopin (solist: Mircea Katz, artist emerit al R.P.R. și laureat al Premiului de Stat) Di-ri-jor: Mircea Basarab.

În cadrul obișnuirilor concerte de muzică de cameră din sala Dalles, miercuri 22 de-cembrie, ora 20, Filarmonica de Stat din București prezintă un concert dedicat ope-relor a doi mari maeștri ai muzicii sovietice,

Reinhold Glier și D. Kabalevski. În program figurează: Sonata în do major și două preludii pentru pian de Kabalevski. (La pian: Josette Hirsu). În continuare sopra-na Lisa Cristescu, laureată a Concursului Tinerilor Soliști, va interpreta lînduri de Glier. La pian: Josef Prunner, în partea a doua a programului Cuartetul Radio (compus din Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R., și laureată a Premiului de Stat vi-oara I-a, Isidor Wechsler, vioara a II-a, Marcel Gross, violă și Ion Fotino, violoncel).

La 23 decembrie, ora 20 (Sala Ateneului R.P.R.) violonistul Ștefan Gheorghiu, artist emerit al R.P.R. și pianistul Valentin Gheorghiu, artist emerit al R.P.R. și laureat al Premiului de Stat, vor da un concert de so-nate pentru vioară și pian.

Duminică 26 decembrie, ora 18, Comi-țetul de Institutie al Filarmoniilor de Stat din București organizează în sala Ateneului R.P.R. un concert de muzică populară, dat de orchestra „Barbu Lăutaru”. În cadrul concertului își vor da concursul: Fănică Luca, artist emerit al R.P.R., laureat al Pre-miului de Stat, Rodica Bujor, Emil Gauriș, Nicolae Crăciunescu, Luță Ioviță, Pavel Tor-neă, Dan Moltescu, Magdalena Constanti-nescu, Sandu Constantin și Constantin Ur-lăleanu. Dirijor: Ionel Budișteanu, laureat al celui de al IV-lea Festival Mondial.

Duminică 26 decembrie, ora 10.45 și luni 27 decembrie, ora 19.45, la Ateneu R.P.R. concert simfonic al Filarmoniilor de Stat di-ri-jat de maestrul George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. În program: Mozart: Uvertura la „Nunta lui Figaro”, Beethoven: Concertul nr. 5 în mi bemol major pentru pian și orchestră (solistă: Silviu Serbescu), Hacı-turhan, Două dansuri din baletul „Ganeah”, Constantin Palade, laureat al Premiului de Stat, Balada lui George Doga (solist: Petre Ștefănescu Goangă, artist al poporu-lui din R.P.R.).

Prezentarea filmului chinez „Poveste de iubire” la Casa Ziariștilor

Duminică seara, la Casa Ziariștilor din București, Ambasada R. P. Chineze a pre-zentat filmul muzical „Poveste de iubire”, producție a studiourilor din Șanghai, care transpune pe ecran o piesă clasică a teatru-lui chinez.

A asistat un numeros public și reprezen-tanți ai Ambasadei R.P. Chineze. Cu același prilej, tov. I. Fintinaru, redac-tor la ziarul „Scinteia”, a împărțit cîteva impresii ale vizitei sale în R. P. Chineze.

Filmul s-a bucurat de o caldă primire din partea spectatorilor.

Spectacol pentru copii

Din inițiativa comitetului de Institutie al Teatrului Național „I. L. Caragiale”, un co-lectiv de actori de la acest teatru pregă-tește o surpriză pentru micii spectatori. Asistența de regie Lia Niculescu împreună cu actrița Victoria Gheorghiu au scris o piesă — povestea dramatizată în trei tablouri „Cartea fermecată” — care se va prezenta pe scena teatrului cu prilejul sărbătorilor de iarnă.

Sesiunea științifică a filialei din Cluj a Academiei R. P. R.

CLUJ (Agerpres). — Sâmbătă dimineață, în sala mare a Casei universitare din Cluj a avut loc sesiunea de deschidere a sesiunii științifice organizate de filiala din Cluj a Academiei R.P.R., în colaborare cu Universitatea „V. Babeș”, Universitatea „J. Bolyai”, alte institute de învățământ superior din Cluj și Institutul medicofarmacologic din Tg. Mureș, în ziua proclamării Republicii Populare Române.

În prezidiul sesiunii de deschidere a sesiunii au luat loc acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., N. Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R., acad. E. Petrovici, președintele filialei din Cluj a Academiei R.P.R., I. Cozma, prim secretar al comitetului regional P.M.R.-Cluj, F. Kulcsar, președintele comitetului executiv al filialei populare al regiunii Cluj, academiile prof. P. Constantinescu, I. I. Ștefan, vicepreședinte al Academiei R.P.R., St. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., I. S. Georgeșchi, Mihail Roller, N. Horioțoiu, G. Spănuș, E. Macovschi, Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș”, D. Danielopolu, E. Nyárády, profesori universitari Iuliu Prodan, L. Bonyai, rector al Universității „J. Bolyai”, T. Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretar al filialei din Cluj a Academiei R.P.R., Antalffy Endre, D. Prodan, membru corespondent al Academiei R.P.R., A. Mogea, rector al Institutului medicofarmacologic din Cluj, T. Andrașovschi, rector al Institutului medicofarmacologic din Tg. Mureș, A. Domșa, rector al Institutului politehnic din Cluj, A. Clupe, Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., Camil Negrea, C. Dalcoș, I. T. Angheluta, I. Goia, F. Veres, T. Bugnariu, A. Lazany, D. D. Rosca, scriitorul I. Agăbiciu și biologul R. Palocșay.

Sesiunea de deschidere a fost prezidată de acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

În numele comitetului executiv al filialei populare al regiunii Cluj și al comitetului regional P.M.R., a adresat sesiunii un cuvânt de salut tov. F. Kulcsar.

Acad. prof. Traian Săvulescu a rostit cuvântul de deschidere a lucrărilor sesiunii. Acad. prof. T. Săvulescu, a arătat legăturile multiple culturale, economice și politice care au apropiat de-a lungul veacurilor poporul român și minoritățile naționale. La baza politicii partidului și a statului democrat-popular se află ideologia principiilor ale internaționalismului, ideologia unității muncitorilor, țărănilor muncitori și intelectuali, a tuturor oamenilor muncii, în lupta pentru pace și socialism, ideologia frăției între popoare.

Istoria țării noastre dovedește că întotdeauna clasele exploatare au împiedicat exploatarea și aspirarea celor ce muncesc cu politica de aspirare națională și ațitare a urii între naționalități. Astfel în Ardeal, alt regimul habsburgic, cît și regimurile burghezo-moșierilor române, altă dictatură fascistă antonească, cît și dictatura fascistă horthistă-sălășită exploatarea și ațitarea pe oamenii muncii de toate naționalitățile. Ele au dus succesiv la aceeași politică național-societă de deșănțare a celor ce muncesc, prin ațitarea la ură națională între muncitori, țărani și intelectuali de diferite naționalități, țărani și minorităților naționale.

Singurul apărător sincer și consecvent al intereselor poporului român și ale oamenilor muncii de toate naționalitățile, pentru rezolvarea cu adevărat democratică a problemelor naționale, a fost Partidul Comunist Român.

După 23 August 1944, în patria noastră eliberată, masele muncitoare ale poporului român, sub conducerea partidului, au dus împreună lupta victorioasă împotriva claselor exploatare, împotriva șovinismului și revizionismului de orice fel, zdro-

bind rămășițele organizațiilor fasciste și bandele legionare, maniste și nylasiste. Cucerirea puterii de către oamenii muncii și instaurarea regimului democrat-popular au însemnat o piatră de hotar între două epoci istorice.

Partidul Muncitoresc Român, călăuzit de învățătura marxist-leninistă, organizează pe muncitori, pe țărani muncitori și pe intelectuali, pentru construirea socialismului, pentru viața laolaltă, în frăție, a poporului român și a minorităților naționale, în statul democrat-popular — Republica Populară Română.

În această etapă, oamenii de știință și cultura trebuie să lupte cu și mai multă putere pentru înlăturarea ereziilor, prejudecăților și falsificărilor care ar încerca să-și mai facă drum în știință; el au datoria să lupte împotriva idealismului și cosmopolitismului, împotriva naționalismului și a șovinismului, care încă n-au dispărut complet, împotriva celor care disprețuiesc virtuțile poporului.

Oamenii de știință, literați și artiști din R.P.R. vor merge cu din ce în ce mai multă convingere pe calea care le-a fost deschisă de Partidul Muncitoresc Român, pentru că își dau seama că numai așa vor ajunge la împlinirea năzuințelor seculare de bunăstare și fericire a poporului, că vor ajuta la cimentarea blocului tuturor minorităților naționale cu poporul român, că vor ajuta apropierea dintre popoare, aducând o contribuție la întărirea păcii, la apărarea păcii. Să nu uităm însă, că au trecut abia 10 ani de cînd hoardele hitleriste cotoșiseră țara și subjugaseră poporul nostru. Istoria recentă ne dă învățăminte de care trebuie neapărat să ținem seama. După cum se știe, acordurile de la Paris și Londra, dictat cîntic al oamenilor de aiași americani, englezi și francezi, care urmărește reînvierea Wehrmacht-ului agresor, reprezintă un nou complot împotriva popoarelor pașnice.

Conferința de la Moscova a țărilor europene a arătat clar că U.R.S.S. și țările de democrație populară, care își propun ca scop ridicarea bunăstării a popoarelor lor, nu pot sta cu brațele încrucișate privind planurile de reînviere a militarismului vest-german, întrucît aceasta constituie o primelie pentru muncă pașnică și securitatea lor.

În actuala situație internațională propunerile guvernului sovietic cu privire la crearea nelimitată a unui sistem de securitate colectivă în Europa au sîrînit un puternic ecou de nădejde în toată lumea. În prezent, în țara noastră se cimentează puternic unitatea între partid, guvern și popor, unirea tuturor oamenilor iubitori de patrie. Baza acestei unități este politica partidului îndreptată spre ridicarea nivelului de trai, spre construirea socialismului.

Păzind ca lumina ochilor relațiile noastre de prietenie cu U.R.S.S., cu marea China și cu celelalte țări de democrație populară — deoarece sîntem conștienți de faptul că ele constituie principala chează a întăririi păcii și apărării realizării democrației ale poporului român și al tuturor țărilor, care este cauza progresului întregii omeniri; oamenii de știință, literați și artiști, sîntem hotărîți să nu uităm că omenirea s-a lăsat strîmă încreștă de a tradițiilor glorioase ale poporului nostru și al viitorului său fericit.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. Emil Petrovici, care a prezentat raportul intitulat „Activitatea filialei din Cluj a Academiei R.P.R. și sarcinile ei în lumina proiectului de Directivă al Congresului al II-lea al P.M.R., privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani” — a spus printre altele:

Ne-am adunat aici oameni de știință și de cultură români, maghiari, germani și de alte naționalități, în creștină și ai patriei noastre, pentru a face bilanțul muncii desfășurate pînă acum, pentru a ne spune cuvîntul în problemele dezvoltării științei.

Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, și proiectul de Directivă al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani ridică sarcini noi în fața științei din țara noastră, deschid muncii de cercetare orizonturi noi și arată calea spre vaste generalizări teoretice.

Analizînd activitatea din domeniul științelor agronomice și biologice — a spus în continuare vorbitorul — constatăm că în linii mari aceste cercetări sînt bine orientate.

După ce a citat o serie de realizări obținute în aceste domenii, vorbitorul a arătat că, totuși, în multe cazuri cercetările nu au fost terminate prin lucrări de sinteză și nu au fost puse în practică; numărul acelor care au contribuit la descoperirea unor noi metode de cercetări sau au furnizat practici agricole metode noi, este redus în raport cu numărul total al cercetătorilor; unele secțiuni ale agrotehnicilor au fost supraapreciate, iar alte secțiuni, ca viticultura, zootehnia, mecanizarea și în special economia agricolă, au fost subapreciate.

Acad. E. Petrovici a vorbit apoi pe larg despre activitatea depusă în domeniul chimiei, tehnicii, matematicii și fizicii, științelor medicale, istoriei și filozofiei, lingvisticii și literaturii, etc.

Filiala noastră — a spus vorbitorul — a avut o preocupare permanentă pentru creșterea unor discipuli avînd drept scop fundamentarea materialist-dialectică a cercetărilor. O serie de discipuli pe teme mai largi au avut loc în unele unități, de exemplu în secția matematică unde s-au ținut o serie de sesiuni consacrate combaterii idealismului în matematică.

Încheiere, acad. E. Petrovici a spus: Poporul nostru cunoaște azi bucuria muncii pașnice și este gata să apere pacea pentru a asigura avîntul continuu al economiei noastre naționale, progresul neîntrepuț al patriei noastre. Noi condamnăm în mod clar și hotărît eforturile cercetărilor imperialiste de a reînvia armata hitleristă, militarismul agresiv german și ne exprimăm în această sesiune hotărîrea noastră fermă de a sprijini alături de întregul popor muncitor lupta pentru securitatea colectivă în Europa.

Sesiunea de dimineață a luat apoi sfîrșit.

După amiază lucrările sesiunii au reînnoit sub prezidenția acad. prof. Emil Petrovici.

La raportul prezentat de președintele filialei din Cluj a Academiei R.P.R. au fost prezentate corapoartele „Realizări și sarcini în domeniul chimiei” de acad. Raluca Ripan, laureată a Premiului de Stat rector al Universității „V. Babeș” din Cluj; „Realizări și sarcini în domeniul științelor agriculturii” de prof. univ. Eugen Rădulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., și „Realizări și sarcini în domeniul botanicii” de acad. Nyárády Erasmus, laureat al Premiului de Stat.

După pauză lucrările au continuat sub prezidenția prof. univ. Endre Antalffy. Au fost prezentate corapoartele „Realizări și sarcini în domeniul medicinei” de prof. univ. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și „Realizări și sarcini în domeniul matematicii și fizicii” de prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., secretarul științific al filialei din Cluj a Academiei R.P.R. Sesiunea a luat apoi sfîrșit. Lucrările sesiunii au continuat duminică, pe secții de specialitate.

Notele de răspuns ale Guvernului Sovietic către Guvernele Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite notele de răspuns ale guvernului sovietic către guvernele Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei.

La Nota Guvernului Sovietic din 13 noiembrie cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, guvernul sovietic a primit note de răspuns din partea guvernelor Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legației Finlandei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Finlandei din 19 noiembrie.

În nota se arată că Guvernul Sovietic lînd act de declarația Guvernului Finlandei că aceasta apreciază în mod pozitiv eforturile Uniunii Sovietice îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, nu poate să nu-și exprime regretul în legătură cu faptul că Guvernul Finlandei n-a găsit posibil să ia parte la conferința pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa.

În continuare în nota se spune:

„În prezent, cînd anumite state occidentale întreprind acțiuni pentru reînvierea militarismului german și atragerea Germaniei occidentale în grupări militare îndreptate împotriva țărilor europene iubitoare de pace, problema unificării eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, în interesul asigurării în comun a păcii și securității în Europa, capătă o însemnătate deosebit de mare.

Guvernul Sovietic consideră că Guvernul Finlandei își va aduce contribuția la cauza creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.”

În aceeași zi, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a trimis ambasadei Iugoslaviei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului R.F.P. Iugoslavia din 24 noiembrie.

„Guvernul U.R.S.S., se spune în nota, la act de declarația cuprinsă în Nota Guvernului R.F.P. Iugoslavia că el sprijină ideea conferinței cuprinsă în propunerea guvernului sovietic și recunoaște că ținerea unei asemenea conferințe în conformitate cu principiile Cartei Națiunilor Unite ar reprezenta o contribuție însemnată la micșorarea încordării internaționale.”

În Nota Guvernului Sovietic se arată că ratificarea acordurilor de la Paris va agrava situația în Europa, va submina posibilitatea realizării unor acorduri asupra problemelor europene nerezolvate și va exclude posibilitatea unui acord între statele interesate în problema unificării Germaniei.

„În legătură cu aceasta, se spune în continuare în Notă, va avea o mare însemnătate ca Guvernul Iugoslaviei, ale cărei popoare au fost în cursul vieții unei singure generații de două ori victime unor războaie pustitoare, dezlănțuite de militarismul german, să aprecieze în mod corect primelie europeană reînvierea wehrmachtului vest-german și să-și aducă contribuția la cauza creării securității colective în Europa.

Guvernul Sovietic continuă să fie convins că o securitate reală pentru toate popoarele Europei poate fi asigurată numai prin renunțarea la planurile de remilitarizare a Germaniei și de includere a ei în grupări militare și prin crearea unui sistem eficient de securitate colectivă a statelor europene.”

În Nota adresată la 17 decembrie ambasadei Suediei la Moscova ca răspuns la Nota Guvernului Suediei din 19 noiembrie, Guvernul Sovietic remarcă cu regret că Guvernul Suediei nu a considerat posibil să

participe la conferința pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, deși din Nota Guvernului Suediei rezultă că el a apreciat propunerea Guvernului Sovietic de a se convoca o asemenea conferință ca o măsură avînd drept scop micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Europa.

În Nota Guvernului Sovietic se arată că întrucît Nota Guvernului Suediei ridică o serie de chestiuni în legătură cu propunerea sovietică de a se crea un sistem de securitate colectivă în Europa, Guvernul Sovietic consideră necesar să expună următoarele considerații:

„Informațiile care interesează Guvernul Suediei în legătură cu aceste probleme, sînt cuprinse într-o mare măsură în proiectul de „Tratat general european de securitate colectivă în Europa” propus de guvernul U.R.S.S. la conferința de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe al celor patru puteri din 10 februarie a.c. și în cunoscutele Note ale Guvernului Sovietic asupra acestei chestiuni. După cum reiese din aceste documente, propunerea sovietică prevede crearea de către statele semnatare ale Tratatului general european de securitate colectivă în Europa a diferitelor organisme pentru realizarea practică a sarcinilor tratatului de asigurare a securității în Europa. Printre aceste organisme se numără conferințe periodice și speciale ale semnatarilor tratatului, un comitet politic consultativ care să funcționeze permanent, precum și un organism militar consultativ.

Se înțelege de la sine că problema delimitării exacte a funcțiilor și a atribuțiilor privind organizarea organismelor sus-amintite ar putea constitui obiectul unor precizări ulterioare, în cursul tratativelor corespunzătoare. Totodată, se are în vedere că întreaga activitate a organismelor sus-arătate, ca și în general relațiile dintre țările semnatare în cadrul tratatului propus, se vor desfășura în conformitate cu principiile respectivelor independenței și suveranității statelor mari și mici, precum și în conformitate cu principiul neamestecului în afacerile lor interne. Se prevede de asemenea că angajamentele și acțiunile semnatarilor tratatului pentru menținerea securității colective în Europa vor corespunde întru totul prevederilor Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Cît privește problema sistemului sancțiunilor, ridicată în Nota Guvernului Suediei, se prevede că modul în care participanții la tratat își vor acorda reciproc ajutorul necesar, inclusiv ajutor militar pentru restabilirea și menținerea păcii în Europa, trebuie examinat și stabilit în mod suplimentar.”

După cum se arată în Nota Guvernului Sovietic, această poziție în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa s-a bucurat de sprijinul deplin al statelor care au participat la conferința de la Moscova a țărilor europene și că participanții la conferință au declarat că sînt gata să examineze orice altă propunere în această problemă.

În continuare, în Notă se spune: „În ce-l privește, Guvernul Sovietic este desigur gata să ia cunoștință de propuneri în problema sistemului de securitate colectivă în Europa, dacă astfel de propuneri ar fi prezentate de Guvernul Suediei, ai cărui reprezentanți cu răspundere au exprimat în repetate rînduri dorința de a contribui la întărirea păcii și securității colective.”

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legației Elveției la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Elveției din 24 noiembrie.

În Nota sa, Guvernul Sovietic la act de declarația Guvernului Elveției că el sprijină orice inițiativă îndreptată spre crearea în lume, și mai ales în Europa, a unui „regim tranșant de pace și securitate”.

„Guvernul Sovietic, se spune în Notă, consideră că propunerea de a se convoca o conferință pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa corespunde sarcinilor asigurării păcii și securității în Europa și, în această ordine de idei, își exprimă năzuința să găsească reprezentanți la această conferință.

Guvernul U.R.S.S. la act de declarația Guvernului Elveției că el „a doșit și dămine și în prezent eforturi pentru a-și aduce contribuția la cauza asigurării păcii și securității în Europa. Guvernul Sovietic continuă să fie convins că o securitate reală pentru toate popoarele Europei poate fi asigurată numai prin renunțarea la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare, prin crearea în Europa a unui sistem eficient de securitate colectivă bazat pe participarea la acesta a tuturor statelor europene mari și mici indiferent de orînduirea lor socială și de stat”.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei Austriei la Moscova Nota de răspuns a Guvernului Sovietic la Nota Guvernului Austriei din 27 noiembrie.

În Nota sa, Guvernul Sovietic constată cu regret că Guvernul Austriei a refuzat să participe la conferința pe întreaga Europă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

„Guvernul Austriac, se spune în Notă, își motivează refuzul invocînd faptul că el ar fi putut participa la conferința țărilor europene numai în cazul cînd la această conferință ar participa toate puterile care ocupă Austria.

În legătură cu aceasta, Guvernul Sovietic nu poate să nu atragă atenția Guvernului Austriei asupra faptului că guvernele Franței, Angliei și S.U.A., în tendința lor de a aplica planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, au refuzat să ducă la îndeplinire propuneri de Unionei Sovietice, declarînd că în prezent n-ar exista condițiile necesare pentru succesul unei conferințe „privind Germania, Austria, și alte aspecte ale securității europene”.

În continuare în Notă se spune: „Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa corespunde și intereselor securității Austriei, care în preajma celui de al doilea război mondial a fost victimă a agresivității din partea Germaniei militariste ce a cotoșit Austria prin Anschluss. Planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de crearea a unei armate vest-germane comandate de foști generali hitleristi, planuri prevăzute de acordurile de la Paris, nu pot să nu agraveze primeliea anexării Austriei de către o Germanie occidentală militaristă, ceea ce creează noi obstacole în calea reglementării definitive a problemelor austriece.”

La Notele Guvernului Sovietic adresate Guvernelor țărilor sus-menționate a fost anexat textul Declarației guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Române, Republicii Populare Bulgare și Republicii Populare Albanie, adoptată la 2 decembrie 1954 la conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa și sprijinirea de Guvernul Republicii Populare Chineze.

Să reducem prețul de cost!

În practica unor conducători de întreprinderi există tendința dăunătoare de a împinge către sfîrșitul anului întregul efort pentru realizarea sarcinilor planificate.

Astfel privind lucrurile, aceste conducători pierd din vedere un fapt deosebit de important din care răspund și anume necesitatea îndeplinirii planului la toți indicii și în mod ritmic. Din această cauză muncii de îndeplinire a planului în aceste întreprinderi se desfasoară defectuos, neritmic, în salturi.

Sub acest aspect trebuie văzute și deficiențele existente în activitatea întreprinderii „Răscoala din 1907”. În trimestrul III al acestui an, întreprinderea nu numai că nu a îndeplinit sarcina de reducere a prețului de cost, dar prețul de cost s-a ridicat cu 2,34 la sută.

Astfel sînd lucrurile, pe bună dreptate se poate pune întrebarea: ce a stat în calea realizării sarcinii de reducere a prețului de cost la întreprinderea „Răscoala din 1907”?

Este adevărat că nu trebuie trecute cu vederea unele condiții obiective care au influențat în mod negativ asupra realizării principiilor indicilor al planului. Dar în spatele acestora conducerea întreprinderii nu poate să camufleze o serie de deficiențe care s-au manifestat în organizarea producției și în gospodărirea întreprinderii. Conducerea fabricii nu a dat importanța cuvenită pîghirilor principale care duc în mod direct la scăderea prețului de cost, nu a văzut în primul rînd în creșterea productivității muncii ca cea care mai sigură pentru realizarea acestui obiectiv.

În întreprindere există numeroși muncitori, — chiar brîgăzi întregi — care dovedesc pricepere și perseverență în muncă și care reușesc să depășească regulat sarcinile lor de plan. Alături de ei mai sînt însă muncitori, din păcate destul, a căror productivitate este înaltă la un nivel scăzut. În fața acestei situații, conducerea fabricii manifestă încă o slabă preocupare pentru ridicarea calificării muncitorilor. Deși din evidența întreprinderii reiese că metoda Kotlear de calificare la locul de muncă este larg folosită, aplicarea ei formală face ca roadele obținute să nu fie din cele mai bune. La multe locuri de muncă, muncitorii nu și-au însușit încă minimele cele mai bune, nu cunosc suficient mașinile.

În numeroase întreprinderi inițiativa grupelor sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie” din Capitală, privind ridicarea muncitorilor rămași în urmă „la nivelul frunții” a găsit un puternic răspuns, constitu-

Pe marginea activității întreprinderii „Răscoala din 1907”

Într-un prețios ajutor în îmbunătățirea muncii lor. Nu același lucru se poate spune și despre întreprinderea „Răscoala din 1907” a cărei conducere nu a luat nici o măsură pentru introducerea acestei prețioase inițiative. Asemenea dezerterii manifestă conducerea acestei întreprinderi și pentru alte metode de lucru ca: Iliev-Vlasov, Kovalov, etc. ca și pentru întreprinderea socialistă care se desfasoară formal, din care cauză și-a pierdut caracterul mobilizator în lupta pentru sporirea producției și productivității muncii și reducerea prețului de cost, etc.

Una din cauzele principale ale neîndeplinirii sarcinii de reducere a prețului de cost trebuie căutată și în faptul că întreprinderea nu a lucrat cu întreaga ei capacitate de producție. Atît la filatură, cît și la țesătorie nu s-a acordat atenția cuvenită folosirii depline a mașinilor, din care cauză în trimestrul III indicii de utilizare nu au fost îndepliniți. La țesătorie ei reprezintă 93,90 la sută iar la filatură de vîgione 84,3 la sută.

Deși conducerea întreprinderii invocă pe drept cuvînt unele condiții obiective care au determinat această situație, ea nu poate găsi justificare pentru cele 310.000 ore fuse pierdute la filatură de vîgione din cauza reparațiilor accidentale. Ce reflectă această situație? În primul rînd lipsa de răspundere a serviciului mecanicului șef din întreprindere care nu s-a orientat just în problema reparațiilor utilajului, ignorînd controlul preventiv și reparațiile planificate ale mașinilor. Apoi că la întreprinderea „Răscoala din 1907” nivelul tehnico-profesional al unor mașinisti este destul de scăzut. Neavînd pregătirea necesară, aceștia nu acordă atenție întinerii în cît mai bune condiții a mașinilor, curățării lor. Astfel se explică deseale interuperi ale mașinilor care cauzează pierderi însemnate întreprinderii. Problema întineririi utilajului trebuie privită cît prin prima utilitate cum au fost executate reparațiile capitale și mijlocii, al căror volum planificat pentru trimestrul III n-a fost realizat.

Paralel cu neutilizarea capacității de producție, în trimestrul III al acestui an întreprinderea „Răscoala din 1907” n-a folosit în întregime timpul de lucru. În această perioadă a fost înregistrat un mare număr de absențe nemotivate și diverse învoiri acor-

date muncitorilor de către conducerea întreprinderii. Această situație atîrnă ca un bălăst în lupta pentru îndeplinirea planului. Ea își are rădăcina în felul defectuos în care își duc muncă organizațiile de masă care uită că principala lor sarcină este aceea de a mobiliza masele largi de muncitori la îndeplinirea sarcinilor de plan, de a sădi în rîndul acestora răspunderea personală pentru muncă depusă. La rîndul ei, conducerea n-a luat din timp măsurile necesare în vederea înlăturării acestor lipsuri.

O cale sigură pentru sporirea producției și reducerea prețului de cost o constituie introducerea unui sever regim de economii. Colectivul de conducere al acestei întreprinderi n-a înțeles nici pînă acum că o economie oricît de neînsemnată ar fi contribuie la scăderea prețului de cost. Subapreciînd posibilitățile interne existente, colectivul de muncă a mers pe linia minime rezistențe. Nu a existat preocupare pentru reducerea consumurilor, pe acurci economie fiind chiar depășită. Astfel de la începutul anului și pînă la 31 octombrie, Indicii de consum planificat al firelor Vîgione a fost depășit de la 1.054 la 1.111. Același lucru se poate spune și despre felul cum a înțeles conducerea întreprinderii să gospodărească fondurile destinate pentru cheltuielile administrativ-gospodărești al căror volum anual a fost depășit numai în opt luni, adică la sfîrșitul lunii august.

Toate aceste deficiențe se oglindesc în ultimă analiză în raportul ce s-a stabilit între volumul producției realizate și fondul de salarii consumat în această perioadă. Acesta din urmă depășind în mod nejustificat pe cel al producției.

Răspundătoare de această stare de lucruri se face alături de conducerea întreprinderii și Direcția generală industrială bumbac, în cîinepă din M.I.U. care nu a exercitat un control sistematic asupra felului cum își desfășoară activitatea această întreprindere din subordinea sa, care a deconsiderat aportul pe care întreprinderile mai mici pot și trebuie să-l aducă la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu bunuri de larg consum.

Întreprinderea „Răscoala din 1907” are posibilități de a realiza sarcinile sale de plan. Cîrmind deficiențele manifestate în activitatea sa, conducerea ei poate și trebuie să dea dovadă că știe să se încadreze disciplinei de plan, respectînd cu strictețe sarcinile planificate.

CL. RĂDULESCU ȘI C. MARINESCU

Scrisoare deschisă

DOMNULUI
profesor la Institutul

Vă adresez aceste rînduri, într-un cîș hotărît pentru țările noastre.

Dumneavoastră aparțineți unei mari națiuni, careia omenirea îi dăroste o parte însemnată din patrimoniul ei spiritual. Cultura franceză, civilizația franceză, limba franceză au fost primite cu simpatie în toate țările Europei și în toate colțurile lumii. Nu odată poporul francez și-a vărsat singele pentru a salva libertatea, scumpă tuturor. Astăzi Franța, alături de celelalte mari puteri, e chemată să hotărască de destinul Europei și al lumii.

Fiecare francez simte și înțelege gravitatea momentului de față și nu-mi voi permite să formulez un sfat sau o sugestie față de dumneavoastră, membru al unei mari națiuni și nici măcar să-mi exprim un oreo părere despre calea pe care trebuie să o urmeze poporul francez. Poporul francez știe bine ce are de făcut.

Dar simț nevoia să vă împărtășesc ceea ce simț și gîndim noi aici, în România, unde marel popor francez se bucură de stima și dragostea tuturor.

Țara noastră, ca și țara dumneavoastră, a suferit de două ori într-o generație urgia războiului. Ne este deajuns!

Noi sîntem prinși acum într-un mare efort de reconstrucție a economiei noastre, de dezvoltare a culturii noastre de

A. HITLER
Agronom din Paris

ridicare a nivelului de viață material și spiritual al poporului nostru. Pentru a duce la bun sfîrșit această operă, noi, ca și dumneavoastră, ca și toate popoarele Europei, avem nevoie de pace și de liniște. Noi primim cu mare înțelegere încercările de a diviza Europa în blocuri rivale, de a închide calea tratativelor și de a pregăti astfel un nou război pustitor.

Noi credem că singura cale salvatoare este încheierea unui pact de securitate pentru toate popoarele Europei, așa cum în două rînduri a propus Uniunea Sovietică, lată de ce noi am aderat fără rezerve la Declarația de la Moscova, care indică singura cale pentru evitarea unui nou război de mari proporții. Un astfel de război, cu armele moderne de azi, ar însemna ruina civilizației europene, ruina unei civilizații milenare, careia poporul francez i-a adus o mare și strălucită contribuție.

Aceștia sînt gîndurile pe care simț nevoia să le împărtășesc domniei voastre.

Primii vă rog, mult stimat domnule Hitler, încredințarea considerațiunilor mele cele mai înalte.

G. IONESCU SISEȘTI
Profesor la Institutul Agronomic „N. Bălcescu”-București

Decorarea președintelui Republicii Cehoslovace Antonin Zapotocky

PRAGA 20 (Ager

